

Tour-column

Donkerrood

► Sagan: 'Ik wist niet dat Mark achter mij zat.' © AFP

Na gisteren zou je kunnen zeggen – met een gemeen trekje om de mond – dat boontje om zijn loontje is gekomen, ware het niet dat boontje ook op 5 juli 2014 in Harrogate zelf het zwaarste slachtoffer was van de valpartij die hij had veroorzaakt. Mark Cavendish ging toen leunen tegen Simon Gerrans, die liet zich niet doen en leunde een beetje terug, en de twee gingen tegen het asfalt. Morgen is het precies drie jaar geleden dat 'Cav' de Tour moest verlaten. Zoals hij gisteren over de streep kwam en zich vervolgens naar de bus sleepte, ziet het er ook dit jaar niet te best uit.

Ik heb de beelden gezien van de judowedstrijd Cavendish-Sagan. Wel vijftig keer. Live en vanuit twee verschillende hoeken in slomo. De eerste

reactie op de live was dat Peter Sagan de achteropkomende man – ik ben José De Cauwer niet dus ik herken ze nooit zomaar – omverkegelt. Vervolgens kregen we een slow motion uit de lucht. Ook die gaf dat beeld: Peter Sagan die enigszins van zijn lijn afwijkt, wat nog te begrijpen is, maar dan met de elleboog de achteropkomende man de doorgang belet. Dat is zelfs licht uitgedrukt, want eigenlijk stampt hij met zijn elleboog. Alleen is de achteropkomende man – inmiddels wisten we: niet de eerste de beste, want genaamd Mark Cavendish – al bijna op zijn hoogte, waardoor de elleboog hem uit evenwicht brengt.

Vreemd hoe de geest van de mens, een stukjes-

Zijn we het er allemaal over eens dat wielrennen veiliger moet worden, dat het afgelopen moet zijn met dat oncollegiale gewring en gestamp met 70 per uur?

schrijver in dit geval, werkt. Omdat dit scenario niet past bij het beeld van de sympathieke, non-confor-

mistische bengel Peter Sagan die een dag eerder op één been een rit had gewonnen, gaat die geest op zoek naar elementen die hem van schuld kunnen vrijpleiten. Die zijn er op het eerste gezicht niet.

Maar dan, die herhaling van bovenaf, twee keer zitten bomen in de weg ... Zou 'Cav' daar onder die bomen niet hebben geduwd, of zoals hij dat zo goed kan, keiringewijs met zijn hoofd tegen Sagan hebben gebeukt om hem uit de weg te krijgen? Je krijgt nooit de hele sprint van Cavendish te zien, je ziet steeds weer de elleboog van Sagan.

Volgde er nog een slow motion en weer die elleboog. Ik roep de getuige op die met mij naar de beelden stond te kijken: heb ik niet meteen gezegd dat Peter Sagan uit de Tour moest worden gezet? Na vijftig keer de beelden te hebben gezien, blijf ik bij die woorden. Na de uitleg te hebben gehoord van Sagan, nog meer.

Hulde aan de jury

Hoezo, "Mark kwam te snel, ik kon niet reageren"? Hoezo, "ik wist niet dat Mark achter mij zat"? Hoezo Peter Sagan? Aanvankelijk kreeg hij een gele kaart en dat was een zwaktebod van formaat. Terugzetten naar de 115de plek in plaats van tweede, 30 seconden straf en 80 punten verlies voor de groene trui was het equivalent van lichtgeel voor een donkerrode overtreding. Om het

helemaal in voetbaltaal te zeggen: of je hebt als scheidsrechter een fout gezien en dan is het directe uitsluiting, of je vindt dat er niks is gebeurd en dan fluit je niet. Rond 19 uur viel dan een aangepast verdict, en terecht: Peter Sagan wordt uit de Tour gezet.

Hulde aan hoofdcommissaris Philippe Mariën en alle anderen die hebben ingezien dat een review op zijn plaats was en die de enige mogelijke beslissing hebben genomen. Zijn we het er allemaal over eens dat wielrennen veiliger moet worden, dat het afgelopen moet zijn met dat oncollegiale gewring en gestamp met 70 per uur?

Het tot de orde roepen van de nummer één van het peloton die uit de grootste wedstrijd van het jaar wordt gezet, is het sterkste signaal in jaren. Nogmaals: hulde.

